

Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje skutečnost, že Soud nesprávně použil pravidla v oblasti promlčecí doby pro zahájení stíhání a porušil zásadu překážky věci rozsouzené, jelikož ve svém rozsudku proti ní uplatňoval úkony, které přerušují běh promlčecí lhůty, přestože z původního rozhodnutí Komise, přijatého v roce 1994, jasně vyplývá, že navrhovatelka byla výslovně označena jako nepodílející se na protiprávním jednání.

A konečně, svým čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka uplatňuje skutečnost, že rozsudek Soudu porušil její právo na obhajobu, jelikož je stížen nedostatečným odůvodněním, pokud jde o zvláště dlouhou dobu trvání řízení, které jí znemožnilo předložit další důkazy nezbytné k vyvrácení domněnky odpovědnosti zohledněné ve vztahu k ní. Rozsudek Soudu navíc porušuje překážku věci rozsouzené, vyplývající z rozsudku ze dne 2. října 2003 (C-176/99 P, ARBED v. Komise), kterým bylo rozhodnutí Komise v rozsahu, ve kterém se týkalo navrhovatelky, zrušeno.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko) dne 8. června 2009 — trestní řízení proti Emilu Eredicsovi a dalším

(Věc C-205/09)

(2009/C 205/34)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szombathelyi Városi Bíróság (Maďarsko)

Účastníci původního řízení

Trestní řízení proti Emilu Eredicsovi a dalším

Předběžné otázky

1) Soud v trestním řízení před ním zahájeném žádá o zodpovězení otázky, zda se pojem „oběť“ ve smyslu čl. 1 písm. a) rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV vztahuje na „jinou než fyzickou osobu“ s ohledem na povinnost podporovat mediaci mezi obětí a pachatelem trestného činu v trestních věcech stanovenou v článku 10 rámcového rozhodnutí, a současně o upřesnění a doplnění rozsudku

vydaného Soudním dvorem dne 28. června 2007 ve věci Dell'Orto, C-467/05.

- 2) Soud se ohledně článku 10 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV, podle kterého „[k]aždý členský stát podporuje mediaci v trestních věcech pro trestné činy, které považuje za vhodné pro tento druh opatření“, táže, zda je možné pojem „trestné činy“ vykládat v tom smyslu, že se týká všech trestných činů, jejichž skutková podstata vymezená zákonem je v podstatě obdobná.
- 3) Může být výraz „[k]aždý členský stát podporuje mediaci v trestních věcech [...]“ v čl. 10 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2001/220/SVV vykládán v tom smyslu, že vytvoření podmínek pro mediaci ve vztahu k pachateli a oběti je možné přinejmenším do přijetí rozhodnutí v prvním stupni, tedy, že požadavek doznání se ke skutkům v soudním řízení po ukončení vyšetřování je v souladu s povinností podporovat mediaci, s výhradou splnění ostatních požadovaných podmínek?
- 4) Pokud jde o čl. 10 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2001/220/SVV, klade si soud otázku, zda výraz, podle kterého „[k]aždý členský stát podporuje mediaci v trestních věcech pro trestné činy, které považuje za vhodné pro tento druh opatření“, zakládá povinnost zaručit obecný přístup k možnosti mediace v trestních věcech, s výhradou předchozího splnění podmínek stanovených zákonem, bez možnosti výkladu. To znamená, pokud je třeba na otázku odpovědět kladně, je existence podmínky, podle které „vzhledem k povaze trestného činu, druhu mediace a osobě obviněného lze od soudního řízení upustit nebo se jeví odůvodněné domnívat se, že soud bude moci zohlednit účinnou lítost při stanovení trestu“, v souladu s ustanoveními (požadavky) výše uvedeného článku 10?

Žaloba podaná dne 9. června 2009 — Komise Evropských společenství v. Slovenská republika

(Věc C-207/09)

(2009/C 205/35)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: K. Simonsson, A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika